

min Fejl. I første Stykke staar der jo, at det, som er første Klasses Kød, kan indføres i alle Landets Kommuner uanset de Særbestemmelser med Hensyn til indført Kød m. m., som maatte findes i vedkommende Kommunes Sundhedsvedtægter. Det er forstaaeligt. Men saa staar der i andet Stykke, at anden Klasses Kød kan ligeledes uden Kontrol indføres, men er undergivet de Bestemmelser, som vedkommende Kommunes Sundhedsvedtægter maatte fastsætte for Forhandling af Kød, der er stemplet som kun betingelsesvis anvendelig Vare. Det er, maa jeg tilstaa, ikke rigtig forstaaeligt for mig, men det er maaske, fordi jeg ikke er tilstrækkelig inde i de praktiske Forhold i saa Henseende. Til syvende og sidst maa jo al *Forhandling* af Kød være Sundhedsvedtægten undergivet, ogsaa første Klasses Kød, thi fordi Kød har faaet første Klasses Stempel, maa det dog ikke, naar det har hængt otte Dage eller længere og er begyndt at raadne, efter almindelig Sundhedsvedtægt sælges. Det maa dog være i nogenlunde frisk Tilstand, for at man kan forlange, at Folk skal spise det, saa det forekommer mig, at for saa vidt er Forskellen mellem første og andet Stykke i § 5 ikke stor.

Ja, jeg skal ikke videre gaa ind paa alt, hvad der ellers kunde være Tale om. Det glæder mig for saa vidt, at den højt-ærede Minister ikke holdt paa § 8. Thi kunne vi ikke faa en almindelig Statskontrol, en Kontrol af al Slagtning i alle Kommuner, indført her i Landet, er der ganske vist ikke tilstrækkelig Grund til at tage enhver lille Købstad med, blot fordi den kaldes Købstad. Men for øvrigt er det jo et Spørgsmaal, om man ikke til syvende og sidst vilde staa sig ved, selv om det skulde koste en hel Del Penge, at søge indført en almindelig Kontrol. Bedre vilde det i alt Fald efter min Anskuelse være at indføre en almindelig Kontrol og saa undgaa alle Monopoliseringsbestemmelser end nøjes med Eksportkontrollen og denne Kontrol i de store Byer og saa indføre disse Monopoliseringsbestemmelser. Ogsaa dette Spørgsmaal har jo været fremme i Gaar fra et Par ærede Medlemmers Side, og jeg mener ogsaa, det er et Spørgsmaal, som det ærede eventuelle Udvalg vist vil komme til nøje at overveje,

om der ikke var en Mulighed for, at man kunde gaa den Vej. Naar ærede Medlemmer have klaget over, at Loven vil give en Del Købstæder for stor Erstatning, kan jeg ingenlunde anerkende dette, det forekommer mig, at i saa Henseende gaar Loven ingenlunde for vidt, og skulle vi til den Forandring, at Købstæderne ikke længer kunne gennem Sundhedsvedtægt kontrollere alt det Kød, som indføres, og komme Købstæderne derigennem til at lide betydelige Tab, maa man ogsaa billigvis give dem Erstatning. Det glæder mig ogsaa, at det ærede Medlem, som indledede, hvor misfornøjet han end var med, at Købstæderne havde indført saadanne Sundhedsvedtægter, dog anerkendte, at Billighed taler for, at der gives Erstatning, saa jeg haaber, at paa det Punkt — og det hører jo til den Del af Loven, som jeg ikke kan have noget imod — vil ogsaa det høje Ting vise samme Billighed som den ærede Indleder af Diskussionen, om jeg maa bruge det Udtryk.

Philipsen: Som et bravt og skikkelig Medlem af det brave og hæderlige Venstre reformparti kan jeg selvfølgelig ikke følge den sidste ærede Taler i hans visnepolitiske Bestræbelser. Det ærede Medlem havde sikkert den bedste Villie til at slaa det her foreliggende Lovforslag ihjel. Han optraadte i de forskellige Skikkelser, snart som Agrar, snart som Købstadrepræsentant, snart som Frihedens Defensor, snart som Forsvarer af Erstatning for Købstædernes hidtilværende Monopol. Jeg tror ikke, at det alligevel vil lykkes ham at tilintetgøre Betydningen af det foreliggende Lovforslag. Den ærede Taler kaldte det for et mærkeligt Lovforslag. Ja, det tror jeg er et rigtigt Ord; jeg tror, at det er et mærkelig dygtigt Lovforslag, dygtigt i sin Struktur, dygtigt, fordi dets Ophavsmænd have haft den rigtige Følelse af Situationen, saaledes som den laa for baade i Indlandet og navnlig udenfor. Danmark er som Eksportland paa dette Omraade nødt til at tage Hensyn til Strømningerne, saaledes som de desværre ere i Udlandet paa Grund af det Overtag, som den sidste ærede Talers politiske Meningsfæller i Udlandet have i andre Lande end i Danmark.

Jeg skal dermed forlade den ærede